

Statstrykkeri. Et saadant have saa godt som alle civiliserede Lande. Det er muligt, at 47,000 Kr. ikke er saa overordentligt dyrt, men der er ingen Tvivl om, at Statens Trykkeriarbejde er dyrere, end det behøvede at være, og at Staten kunde tjene ganske betydeligt ved selv at overtage det. Jeg tvivler ikke om, at Statsregnskabet, særlig Rigsdagens Budget, vilde gaa en Del ned, hvis Staten trykte sine egne Sager, sørgede for Papir o. s. v. o. s. v. — jeg skal ikke komme dybt ind paa disse Forhold. Jeg henstiller altsaa til Finansudvalget at overveje denne Sag. Derimod glæder det mig selvfølgelig, at Statstidenden kommer, og at vi nu til Foraaret blive fri for de gamle Avisprivilegier. Jeg antager, at det ogsaa i høj Grad maa glæde det ærede Medlem for Rudkøbing (Guldbrandsen), at han endelig kommer ud af den pinlige Situation, hvori han nu befinder sig som Medlem af en Redaktion, hvor han bl. a., hvis jeg ikke tager fejl, sidder sammen med det berømte Bølgeliniemærke i „Jyllandsposten“. Jeg antager, at de 3,000 Kr., det ærede Medlem har oppebaaret, længe har pint ham i Sjælen, og at det derfor er heldigt, at denne Situation nu snart hører op.

Jeg har talt lidt om Besparelser, der mulig kunde foretages. Derimod er der — det vise Statsregnskaberne — foretaget Besparelser, der ikke ere saa absolut heldige. Jeg sigter her særlig til den ny Ledelses Besparelser inden for Statsbaneadministrationen. Selvfølgelig glæde vi os alle — jeg ikke mindst — over, at Statsbanerne nu bære sig langt bedre end tidligere, og mange af de foretagne Besparelser ere sikkert særdeles gode; men det forekommer mig, at en Del af dem mere rammer nedad til end opad til, at Bestræbelserne ikke i første Linie ere gaaede ud paa at simplificere den høje Administration, maaske forøge Arbejdstiden lidt der og indskrænke Embedspersonalet. Der lyder — og sikkert med Rette — Klage over, at de underordnede Funktionærer, Jernbanefolk, Portører osv., i denne Sommer have mistet Fritid, som de tidligere havde haft, fordi der skal spares. Det er ligeledes sikkert, at Ledvogterne f. Eks. have faaet deres i Forvejen meget lille Løn nedsat. Jeg spørger Trafikministeren, om den Ompostering, der er foregaaet med Hensyn til Statsbanernes Regnskab, hvorved Overskuddet fremtræder som langt ringere, end man havde paaregnet, ikke faar en uheldig Virkning for Funktionærerne og forringer den Andel i Tantième, som man havde tiltænkt dem.

I saa Fald er denne Ompostering jo ikke heldig, selv om den rent regnskabsmæssigt set er korrekt og nødvendig. Men hvis dette er Tilfældet, bør det yderligere ansøge Statsbaneadministrationen til at være saa varsom som muligt med at stille forøgede Krav, kræve forlænget Arbejdstid, altsaa mindre Fritid, og forringe Lønnen for det lavest lønnede og daarligst stillede Personale under Statsbanerne.

Statsregnskabet fremtræder ellers i alt væsentligt som tidligere. Om det saa er Formen i selve Indledningen; det allerførste Blad, man slaar op paa, finder man hele Kongens Titel med disse gamle mærkelige Ord. Jeg ser, at for Tiden løber dette Aktstykke rundt i tyske Blade, og de undre sig meget over, at der endnu findes en Hertug af Holsten og Lauenburg osv. Jeg tror ikke, at det i høj Grad pryder eller hjælper Danmark, at vi bevare disse ganske forældede Former. Naar man læser i dette Aktstykke en saadan Linie som: „Hvorefter Du Dig allerunderdanigst haver at rette“, kunde jeg have Lyst til at spørge Trafikministeren, om Kongen ogsaa siger du til ham til daglig, eller om det kun er i saadanne højtidelige Aktstykker. Man vil sige, at dette er Smaating, men disse mærkelige Former og denne mærkelige Tiltalemaade har dog maaske sin Betydning, og Systemskiftet kunde godt trænge til en hel Række ganske smaa nemme og frem for alt billige Reforme. Systemskiftet har jo ikke saa mange store Reforme paa sin Samvittighed, at ikke nogle smaa en Gang imellem vilde pynte. Her nævner jeg f. Eks. disse kgl. Skrivelsers Ordlyd og Form, der jo stammer fra Enevældens Tid. De burde sikkert reformeres i Overensstemmelse med den konstitutionelle Forfatning, vi nu leve under. Jeg nævner en saadan Ting, som at vi Rigsdagsmænd i Slutningen af hvert Aars September faa „Befaling“ til at møde her den første Mandag i Oktober, skønt det er Grundloven, der foreskriver det. Jeg erindrer, at Venstre og Venstrebladene tidligere under Højres Regimente tit kritiserede dette Forhold og gjorde lumsk Nar ad disse gamle Former. Hvorfor da bevare dem, efter at Venstre er kommet til Magten? Jeg skal nævne endnu en lille Ting. De huske alle, i hvilken Grad Venstrebladene gjorde Løjer med den tidligere Kultusminister Scavenius, da han lod Almanakken bevare sit berømte eller berygtede Aarstal „efter Verdens Skabelse“. Men i den Almanak, som den nuværende højtærede Kultusminister autoriserer eller lader Universitetet autorisere,